

عنوان مقاله:

واکوی همدیدی-دینامیکی وردش های جوی بارش بهاره فراگیر ایران

محل انتشار:

مجله مهندسی اکوسیستم بیابان، دوره 8، شماره 24 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فاطمه درگاهیان - سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

مهدی دوستکامیان - دانشجوی دکتری تغییر اقلیم دانشگاه زنجان

مراد طاهریان - دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

هدف این مطالعه، تجزیه و تحلیل ماهیت و ساختار وردش های جوی بارش های بهاره ایران است. برای این منظور، داده های بارش روزانه ۵۷۳ ایستگاه استفاده شده است. سپس روزهای بارش فراگیر، داده های فشار متناظر، با استفاده از امکانات برنامه نویسی در محیط نرم افزار گرس استخراج و به کمک تحلیل خوشه ای روزهای نماینده و الگوهای بارشی بهاره ایران در محیط نرم افزار متلب شناسایی شده اند. به منظور تعیین روز بارشی، سه معیار بارش روزانه یک میلی متر و بیشتر، حداقل تداوم دو روزه و حداقل ۵۰ درصد در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد بیشترین مقدار بارش های بهاره فراگیر ایران ناشی از شیو شدید پرفشار شمال دریای خزر-کم فشار شرق ترکیه، کم فشار عربستان است و غالب ترین الگوی بارشی بهاره فراگیر الگوی پرفشار سیبری-کم فشار عربستان، کم فشار سودان است. نقش دریای عرب، خلیج فارس، دریای سرخ در تراز ۸۵۰ و ۷۰۰ هکتوپاسکالی به شکل بارزی در شار رطوبت بارش های بهاره قابل مشاهده است. دریای خزر علاوه بر تامین رطوبت نواحی ساحلی در تراز دریا از منابع رطوبتی اصلی بارش های بهاره شمال غربی و شمال شرقی در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکالی به شمار می رود. دریای عرب بیشترین نقش را در شار رطوبت به سمت نواحی جنوبی و غربی ایران ایفا می کند. بیشترین میزان ناپایداری جو در ترازهای بالای جو به دلیل استقرار موج بادهای غربی بوده که با سامانه های فشار متفاوتی همراه بوده است. در این راستا حداکثر میزان واگرایی جو زمانی رخ داده است که پرفشار سیبری فعال بوده و زبانه هایی از آن روی ایران قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

الگوهای گردشی، تاوایی، آب قابل بارش، شار رطوبتی، بارش بهاره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1934756>

